

Groenblauwe zone Oostvaarderswold

Het is altijd erg lastig om mijn Wageningse studenten bos- en natuurbeheer het nut van de nieuwe instrumenten voor de provincie uit de recente Wet ruimtelijke ordening uit te leggen zonder concrete en praktische voorbeelden. Vorig jaar waren die voorbeelden zo vlak na de inwerkingtreding van die wet er natuurlijk nog niet, maar dit jaar is de hele collegezaal opeens muisstil bij het nieuwe en kennelijk spectaculaire voorbeeld van de Provinciale Ruimtelijke Verordening (PRV) Groenblauwe Zone Oostvaarderswold van de provincie Flevoland.

Ter wille van een robuuste verbindingzone tussen Oostvaardersplassen en Horsterwold (en uiteindelijk richting Reichswald) worden drie gemeenten immers volledig *overruled*. Hen wordt imperatief en nauwkeurig verteld hoe de bestemming moet luiden en hoe hun bestemmingsplannen eruit moeten zien. Als hoofdbestemming mag volgens het kernartikel 3.2 van deze PRV slechts *Natuur en Water* worden gegeven. Ook een eventuele dubbelbestemming wordt al door de provincie ingevuld (nutsvoorzieningen, bestaande windmolens, archeologie en infrastructuur). Een tweetal kaarten waarop het desbetreffende gebied staat aangegeven, maakt onderdeel uit van deze PRV. Daarmee lijkt het trouwens bijna al een provinciaal bestemmingsplan oftewel een inpassingsplan.

Een dergelijke provinciale juridisch-planologische doortastendheid maakt diepe indruk op mijn studenten. Zeker als ik artikel 2.2 van de verordening citeer: "hoofddoelstelling is het realiseren van een robuuste ecologische verbinding met als doelsoort het edelhert" en als nevendoelestellingen gelden *hot-items* als waterberging, topnatuur en extensieve wildernisrecreatie.

Ook als jurist vind ik het een mooi staaltje van provinciale wetgeving: er is, naast een onthefingsmogelijkheid voor GS, immers zelfs nog voorzien in een uitzonderingsmogelijkheid, een zogenoemde hardheidsclausule, voor die

gevallen dat toepassing van de PRV tot 'een onbillijkheid van overwegende aard' leidt. Dat zie je zelfs bij Haagse wetgeving al niet vaak en is het summum voor de doorgewinterde wetgevingsjurist.

Twee vragen hebben mijn studenten nog: waarom is niet meteen voor een inpassingsplan gekozen en waarom wordt het begrip EHS als een soort *E-woord* vermeden en in de hele verordening niet genoemd? Het is toch gewoon een robuuste verbindingzone in de EHS? Is de EHS soms een taboe-woord?

Bij een bezoek aan het provinciehuis ben ik in de gelegenheid deze vragen even tussen neus

en lippen door aan de PRV-opstellers te stellen. Er is voor een PRV gekozen onder meer omdat deze gewoon sneller is dan een inpassingsplan en het (plan)gebied komt niet één-op-één overeen met de EHS en daarom is het begrip ook niet in de verordening terug te vinden. Gelukkig, er is dus geen EHS-taboe en na een welgemeend compliment te hebben gegeven voor deze voorbeeldige PRV rijd ik Lelystad weer uit.

*Fred Kistenkas
Alterra en Wageningen Universiteit (leerstoelgroep
Bos- en Natuurbeleid)
fred.kistenkas@wur.nl*

ADVERTENTIE

